

Hälsning

från Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren.

Luk 2:8-11

**Alla läsare tillönskas en God och Fridfull Julhelg
och ett Gott Nytt År!**

Ordförande har ordet

Återigen sitter jag här och ska försöka få ner en hälsning till er alla kära SKSF-vänner, och denna gång en julhälsning. Efter en höst som ju inte varit en riktig höst, inte här nere i söder i varje fall, är det svårt att fatta att det snart är advent och jul. Mot bakgrund av allt det våld och alla konflikter i vår värld vill jag ändå påminna oss alla om att en Frälsare och Fridsfurste, Jesus, föddes en gång och Han sitter i dag på Gud Faderns högra sida och ber för oss, för dig och mig och alla människor! Jag funderar ibland på vad de, Fadern och Sonen, tänker och känner när de ser all ondska, all nöd, smärta, sjukdom och död. En del kan du och jag avhjälpa, ge vård åt en sjuk och döende eller ge mat åt hungrande och hjälp till skolgång för föräldralösa ungdomar. Läs vad Linnea och Lennart Karlsson kan göra med pengar de fått. Visst är det härligt!

Sedan förväntar sig Jesus att vi ska be till honom. "Ännu har ni inte bätt om något i mitt namn. Be, och ni skall få, så att er glädje blir fullkomlig" säger han i Joh 16:24. Du är säkert med och ber men kanske du som jag har upplevt att bönesvaret dröjer. Just nu är det många av mina vänner som är sjuka och några har under hösten fått sluta sina dagar, en del alldeles för tidigt. Då undrar jag igen, vad beror det på? Vi bad om helande. Varför svarar inte Gud då? Jag vet så väl att Gud ibland säger "ja" ibland "nej" och ibland "vänta". Vi förstår aldrig Guds vägar medan vi är härnere på jorden, men vi vet att Gud ser längre än vi gör.

Men det finns hopp, glädje och en himmel bortom död och grav och därmed en framtid full av sång. Det är något jag gärna vill förmedla till den som just nu är i svårigheter. Du kan få en tro som bär mitt i tvivlet! "Be, så ska du få. Sök så ska du finna. Bulta, så skall dörren öppnas". Glöm inte att tacka för att Gud *lyssnar* till dina böner. "Han vet vad som bäst för mig är". Håll ut tills bönesvaret kommer.

Samlingen vi hade i Stockholm blev fin. Vi fick träffa både gamla och nya vänner och det kändes så gott. Tack Carl-Axel Sköldeberg för vad du förmedlade till oss. Tack också till er som ordnat allt så bra.

Situationen i Nordkorea har diskuterats mycket i höst. Mary Kaldeways reportage från HCFI:s bönekonferens i Sydkorea talar om den böneaktivitet som pågår där. Tänk att bo i ett land där var fjärde person är kristen. Med en tro på en bönhörande Gud finns det hopp!!

Tacksägelseämnen finns under "Vi ber tillsammans". Jag fick ett telefonsamtal från Marike Römer i Finland. Hon hade glädjande nyheter om sin man Keijo som vi bätt för. Han är mycket bättre och orkar vara ute och tala om sina upplevelser av utbrändhet. Verkligen något att tacka för.

Böneämnena har kommit till utifrån det som tagits upp i media den sista tiden. Jag läste i veckan att Sverige är det mest sekulariserade landet i västvärlden. Vi är alltså inte ett kristet land längre eller..? Jo, när nöd kommer på då söker vi oss till kyrkan men däremellan? Frågan om skolan ska behålla de kristna traditionerna att ha avslutningar i kyrkan är aktuella igen. Abortfrågan måste på nytt diskuteras. Även i 24:e veckan är det för sent. Gränsen måste ändras. Vad säger vi om fosterforts. s 7

Hälsning

från

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Västerlånggatan 22, 578 33 ANEBY
Tel. 0380 - 402 46

Ansvarig utgivare

Barbro Fritz, adress som ovan

I redaktionen

Vakant, Barbro Fritz, Gunhild Bratt

Prenumerationsavgift är frivillig
Tidningen utkommer med 4 nr per år
Manus till nästa nr senast den 24/1 2007

Gåvor sändes till

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Postgiro 13 87 37 - 2

Hemsida på Internet
www.kristenivarden.nu

Tankar efter SKSF:s samling i Korskyrkan, Stockholm

Den 7 oktober hade jag förmånen att vara med på SKSF-samlingen i Korskyrkan, Stockholm. Där aktualiserades de andliga behoven i vård och omsorg. Barbro Fritz undervisade i förmiddagspasset och på eftermiddagen fick vi ta del av sjukhuspastor Carl-Axel Sköldebergs erfarenheter från sitt arbete på S:t Görans sjukhus.

Att Barbro brinner för sitt ämne om andliga behov behöver man inte tvivla på. Hon gav exempel från många intervjuer med vårdpersonal. Lyhördheten för dessa behov är viktigt varhelst vi

har med människor att göra. Vid sjukdom och kriser kommer de andliga och existentiella behoven ständigt upp till ytan. Människor som ropar efter dödshjälp ropar egentligen efter livshjälp. Viktiga grundbehov är förlåtelse, kärlek och tillit i förhållande till Gud, oss själva och vår omgivning.

Detta är några korta glimtar från undervisningen, som gav en hel del att tänka vidare på. Herren behöver oss där vi finns. Varmt tack till er vänner i storstaden som ordnade allt så bra för oss.

Inger Karlsson

Ur Carl-Axel Sköldebergs föredrag

På 90-talet var det mycket mer laddat att tala om andlig omsorg än mot dagens öppenhet. Sjukhuskyrkans arbete är viktigt. Bönealtaret och kontakten med Gud är navet i sjukhuskyrkan.

Det som rör kroppen rör också existensen. Aldrig har jag mött så mycket frågor som på en ortopedavdelning, även om det bara rör sig om skador i en lillfinger. Samma frågor väcks till liv oavsett vem man är, överste eller vägarbetare. När livet gör oss illa kommer Varför-frågorna. Jag har lärt mig att Gud har 1000 sätt att möta en människa. Efter ett nöddop säger mamman, som strax före sagt att hon inte hade någon Gudstro, "Nu vet jag att Gud finns". Frågan uppstår: "Kan något gott komma från smärtan?"

Utmaningen i dag är den korta vårdtiden.

Den gör att det kan bli bara ett enda tillfälle till kontakt. Undersköterskan på en intensivvårdsavdelning får en livsberättelse från patienten. Ta vara på den och ge rum för den livshjälp det påkallar, en blick, en beröring kan vara viktig.

Det finns olika strömningar i landet där en del menar att sjukhuskyrkan inte ska ha med personalen att göra. Men då har de heller inte förtroende för kyrkan. Till någon som fått en cancerdiagnos, säg i stället: "Vill du prata med Ann-Britt, sjukhusprästen?" Det visar att du som personal har en personlig relation till prästen/pastorn. Lyssna efter de andliga öppningarna. Fråga patienten: "Hur hårdar du ut i din smärta?" Lyssna till uppgivenheten. Vi som kristna har ett språk för hoppet och återupprättelse.

Ny inriktning på uppdraget

Färsk rapport från Professor Lennart Karlsson, White River, Sydafrika

En månad har gått sedan vi lämnade Sverige för att återvända till Sydafrika. Vi gjorde det med många fina minnen från möten med släktingar, många vänner och f.d. arbetskamrater.

Dessa kontakter är alltid en källa till inspiration. Minnena präglas dock av sorgen efter två missionärskollegor, Ingrid Byrmo och Folke Carlsons. Ingrid gjorde en ovärderlig insats som sjuksköterska vid Themba Hospital under en 20-års period. När staten tog över Themba flyttade hon till Swaziland där hon arbetade ytterligare 10 år. Hon var en god vän och kollega och vi saknar henne mycket. Folke var en av dessa outtröttliga och hängivna personer i sitt missionsarbete. Man undrar hur många kyrkor han har byggt – de är många.

Återigen har Linnea och jag lämnat Sverige uppmuntrade och alldeles överväldigade av stödet och generositeten hos så många av våra vänner. Från en ringa början har vårt engagemang för hiv/aids, och särskilt de föräldralösa barnen, där föräldrarna dött i aids, vuxit tack vare alla penninggåvor som vi fått. Vi känner oss hedrade som nu kan fortsätta med hjälpprogrammet ännu en tid.

Hiv/aids-scenariot har fortsatt att trappas upp. Man möter knappast en enda familj som inte direkt eller indirekt är berörd av pandemin. Det som blivit mer synligt är alla aids-relaterade dödsfall. Jag blev påmind om detta bara för några dagar sedan. Just som jag körde ut genom vår grind fick jag vänta länge medan en lång procession av bilar passerade på väg till en begravning. När jag kört ungefär 10 km hade jag mött ytterligare två begravningsprocessioner. En pastor berättade att på lördagarna börjar den första begravningen kl 6.00 och sedan fortsätter det hela dagen med den ena efter den andra. Kyrkogårdarna har inte plats att begrava alla aidsfall. Ibland måste både två och tre kroppar dela på en grav.

Den vanligaste statistiken säger att 1000 till 1200 dör dagligen i aids i Sydafrika men det är säkert en alltför låg beräkning.

En av de organisationer vi arbetar tillsammans med, Masoyi Orphan Care, har nu 2200 föräldralösa barn registrerade med ett ökat antal av 400 på bara sex månader. Man beräknar att Sydafrika kommer att ha 800 000 föräldralösa barn år 2008 och om ökningen fortsätter som nu, kommer de att vara nära 3 miljoner 2015. Med denna nästan ofattbara statistik kommer hela spektrat av fattigdom och genomgående känsla av hopplöshet. Det är inte möjligt att ens försöka beskriva situationen i ett brev. Vi återvänder ibland till bekvämligheterna i vårt hem efter besöken hos dessa barn och undrar när och hur denna mardröm ska sluta...

Hjälp till föräldralösa barn

Vårt hjälparbete blev från början knutet till Masoyi Orphan Care-projektet. En gång i månaden delar de ut matpaket med de mest nödvändiga matvaror till de registrerade "barnhushållen". Men oftast räcker inte denna mat en hel månad. Allt för ofta får barnen gå utan mat den sista veckan eller får de tigga från grannar. Linnea och jag fick information om deras situation och har kunnat åka hem till dem med extra matpaket. På senare tid har vi prioriterat de "barnhushåll" där ett äldre syskon ser efter sina yngre syskon. Innan vi reste till Sverige hade vi hjälpt omkring 40 sådana hem och hjälpen har fortsatt medan vi varit borta.

Vid utvärdering och när vi har talat med volontärerna som skött det, har vi noterat en oroande och ökande trend i programmet. Det visar sig att när matpaketet har lämnats över till barnen och vi har åkt därifrån, har grannarna kommit och hotat barnen och tvingat dem att dela med sig av maten. I några fall har barnen som vägrat göra detta helt enkelt blivit fysiskt slagna.

Med den bakgrunden står vi beredda att ta en ny inriktning i vårt program. Vi har också sett att ofta finns det grannar som verkligen tar hand om de föräldralösa barnen och försöker hjälpa dem så mycket som möjligt. Dessa grannar har nu blivit tillfrågade om de vill vara del av ett program

”Man beräknar att Sydafrika kommer att ha 800 000 föräldralösa barn år 2008 och ... nära 3 miljoner 2015. Med denna nästan ofattbara statistik kommer hela spektrat av fattigdom och genomgående känsla av hopplöshet. Det är inte möjligt att ens försöka beskriva situationen i ett brev. Vi återvänder ibland till bekvämligheterna i vårt hem efter besöken hos dessa barn och undrar när och hur denna mardröm ska sluta...”

som vi kallar ”Neighbourhood Orphan Care Watch programme” Zulunamnet är mer beskrivande ”Iso yabantwana”, helt enkelt ”Barnens ögon”. De matpaket som Linnea och jag köper för pengar vi fick i Sverige lämnas till dessa grannar som i sin tur tar hand om maten och förser barnen med den när det behövs. 10 grannar har på detta sätt blivit involverade men vi tror att många fler vill ställa upp frivilligt när bara programmet blir känt.

Vi har också stött en annan grupp som hjälper på ett annat sätt. En grupp kvinnor kommer tillsammans varje dag och lagar mat så att ensamma barn får mat när de går från skolan. Just nu är det ungefär 20 barn som får ett mål mat, måndag till fredag. Kvinnornas motto är att inget barn ska behöva gå till sängs hungrigt! Helgerna är fortfarande ett problem som vi diskuterar. Allianskyrkan i närheten undersöker om de kan ge barnen ett mål efter gudstjänsten på söndagarna. Det här är ett program som vi skulle vilja att det sprids till andra områden.

Legogote Hospice

En patient sa till mig, bara för några dagar sedan, ”Doktorn, det är så underbart att få möjlighet att dö utan smärtor och med min familj i närheten”. Det uttalandet ökade min vision om små enheter (kanske två eller tre bäddar) ute i byarna där döende patienter kan få lindring och andligt stöd och med familjemedlemmar alldeles i närheten. För närvarande finns hospice i städerna, långt från patienternas hemförhållanden.

Legogote hospice ger en underbar service till aidspatienter som förlorat i kampen mot viruset. Studenterna från Phumelela bibelskola, som ligger på andra sidan staketet, är till stor hjälp med andlig vård och stöd. Just den här veckan togs de första spadtagen för den utbyggnad med ytterligare sängplatser som är möjlig tack vare gåvor givna till minne av Dr Carl-Otto Wernesko

dog tidigare i år. Platserna kommer att ge en välkommen lättnad av den överbeläggning som nu finns och som hindrar en bra vård. Kanske finns det sjuksköterskor i Sverige som vill komma ut som volontärer för kortare perioder. Finns du så är du välkommen att kontakta mig.

De äldre föräldralösa barnen

Vi har sett den här situationen gång på gång. Det äldsta barnet, kanske 15 eller 16 år, måste sluta skolan för att kunna vara hemma och ta hand om yngre bröder och systrar. De kommer oundvikligen uppleva samma smärta när de senare ska försöka få ett arbete. I ett klimat där arbetslösheten är mycket hög kommer de inte ha den nödvändiga utbildningen och en total avsaknad av någon yrkesskicklighet. Deras chanser att få ett arbete är extremt begränsade och skulle de ha turen att ändå få ett jobb blir det det allra sämst betalda. En ung grabb sa att vi är dubbelt straffade, inte bara att vi förlorat våra föräldrar, som föräldralösa p.g.a aids har vi inte någon framtid.

Som ännu en ny inriktning skulle jag vilja se ett program som koncentrerades på att ge dessa äldre föräldralösa en yrkesutbildning som de senare kunde använda för att komma in på arbetsmarknaden. Jag har haft diskussioner med en organisation som har ”workshops”, alltså viss utbildning där pojkar får lära sig byggnadssnickeri, finsnickeri, målning, svetsning etc. Dessa nya färdigheter kan också användas för att reparera och renovera deras ofta mycket förfallna hem. Flickor har bett om hjälp för att lära sig matlagning och att sy. Den nämnda organisationen håller på att se över den ekonomiska kostnaden och ska diskutera detta på sitt nästa sammanträde. Jag håller just på att göra ett förslag på hur utbildningen skulle kunna se ut. Guds välsignelse till er alla.

Linnea och Lennart Karlsson

Rapport från HCF:s bönekonferens och asiatiska regionens konferens i Sydkorea, 6-14 oktober, 2006

Minnesgodta läsare kommer nog ihåg att HCF hade en bönekonferens i Israel i juni förra året. I år var den förlagd till Sydkorea. Dr. Mary Kaldeway var en av deltagarna och vi vill att ni kära vänner i SKSF ska få del av de intressanta upplevelser som Mary skriver om.

Det är svårt att beskriva alla intryck vi bär med oss från Sydkorea. Var fjärde person är kristen, var man än färdas ser man stora kors på kyrktaken. Dagligen samlas stora skaror till tidig morgonbön. Vi deltog vid flera tillfällen. Tacka Gud för ett land som kännetecknas av bön och brinnande missionsiver!

Vi besökte bl.a en kristen organisation som driver tre sjukhus. De koncentrerar sig på fem verksamhetsområden, sjukvård, missionsarbete, utbildning, forskning och socialt arbete. Dessa sjukhus är verkliga mönster när det gäller kärlek, medkänsla, vittnesbörd och hygien. Varje torsdag hålls bön och helandemöten, då läkare ber med patienter. Många har kommit till tro genom denna verksamhet.

Några höjdpunkter vid konferensen:

- *Gemenskapen med delegater från hela världen.* Man kan inte nog värdesätta den välsignelse och uppmuntran som följer den gemensamma bönen på fritid, under måltider och vid utflykter. Många känner sig ensamma och isolerade i sin arbetssituation, andra upplever konflikter hemma och på arbetsplatsen, åter andra möter restriktioner och även förföljelse i sina hemländer. Under samtal och bön erfor vi hur Gud i sin godhet svarade på bön och lyfte av bördor.
- *Ett bröllop!* En ung heltidsarbetare från Pakistan kom till konferensen tillsammans med sin älskliga och hängivna fästman, läkare från Kirgizistan. De hade inte planerat att gifta sig i Korea, men det var problematiskt för dem att ordna sitt bröllop, eftersom de kom från olika länder. Så konferensledaren, pastor Chang Kyu Hwang, erbjöd sig att viga dem där. Man bad och rådgjorde med respektive familjer och HCF-ledare och beslöt att bröllopet skulle äga rum i samband med HCF:s 70-års högtid den 2 oktober. Vilken underbar ceremoni!. Vi ber att Gud skall välsigna deras förening när de försöker tjäna Herren tillsammans.
- *DMZ.* Vi gjorde en utflykt till den demilitariserade zonen vid Nordkoreas gräns. Detta var för många resans höjdpunkt. På väg mot gränsen bad vi för situationen i Nordkorea. Vi lärde oss mycket om förhållandet mellan Nord- och Sydkorea, om kärnvapenexperiment och om situationen i själva landet. Under stor rörelse berättade guiden hur de båda folken längtade efter återförening. Många har anförtvanger på båda sidor om gränsen och har inte setts på årtal. En järnväg är redan byggd, som åter skall förbinda Nord- och Sydkorea. Efter den senaste utvecklingen i Nordkorea förefaller en återförening näst intill omöjlig inom den närmaste framtiden. Men för Gud är inget omöjligt och vi ber att Han skall ingripa till sitt namns förhålligande. Vaktposten vid en gränspostering undrade vad vi hade för oss och visade sin uppskattning när vi talade om att vi bad för landet.
- *Besök i Yoido Full Gospel Church, Yonggi Chos kyrka.* Under några lediga timmar besökte vi denna enorma anläggning. Även om vi inte kunde delta i någon gudstjänst, var det berikande att vara där och höra om dess mångfasetterade verksamhet, med bl.a 7 gudstjänster/söndag och förbönstjänst kontinuerligt 24 timmar per dag, 7 dagar i veckan. Vi kunde höra på avstånd förbönen "koreansk stil" då alla ber samtidigt och högt, när vi gick igenom anläggningen.

Bed att alla konferensdeltagare försöker praktisera det de har lärt och fullfölja de löften de gett.

Mary Kaldeway

Översättning: Eivor Niklasson

Vi ber tillsammans

Tacka för:

- undervisningen vid samlngen i Stockholm och den goda gemenskapen
- nya unga medlemmar
- bönekonferensen i Sydkorea
- alla vänner som stödjer SKSF:s arbete med offer och förbön
- Marike Römer och Keijo Niemenen i Finland och bönesvar vad gäller Keijos hälsa

Bed för:

- ett utgjutande av Den Helige Ande över vårt land, till förnyelse, väckelse och människors frälsning
- alla styrande, att de inser att den kristna tron har ett positivt värde, värt att slå vakt om
- alla skolor, att rektorer och lärare inte nekar eleverna de kristna traditioner som hör julen till
- abortfrågan, att vi inser att livet börjar vid befruktningen och har ett skyddsvärde redan från början
- en ändring av lagen, att aborter inte får göras efter 22:a veckan
- den stundande julen, att budskapet om fred på jorden kunde nå till alla konflikthärdar i vår värld i dag
- alla hem som drabbas vid alkoholmissbruk, särskilt i juletid

forts. från s 2

diagnostik för att upptäcka Downs syndrom?
Livets okränkbarhet gäller ju från befruktningen.
Vi som ser det så behöver göra vår röst hörd också.

Notera redan nu att vi planerar ha vår årskonferens första helgen i maj 2007, på Trunnagården i Orsa. Vi hade vårt 50-årsjubileum där och det är redan 5 år sedan. Vi har inbjudit Erasmia Grim från Sydafrika och just vid pressläggning fick vi svar att hon kommer. Otroligt glädjande!

Böneguiden för HCF:s bönevecka i januari har kommit med ett mycket fint innehåll. Påminner än en gång om att bönekonferensen för Europa är förlagd till Ungern 1-6 januari 2007. Hör av dig om du vill åka.

Till sist önskar jag er alla en underbar, glad och välsignad julhögtid med Jesus i centrum.

Barbro Fritz

Vi tackar för gåvor

Inkomster 3 kvartalet 2006

SKSF	14 495,00
HCFI	200,00
Insamling till Dr Lennart Karlssons arbete	4 750,00
Summa:	19 445,00

Utgifter 3 kvartalet 2006

Hälsning	12 457,00
Avgifter Plusgirot	112,00
Porto, telefon, papper	926,00
Förmedlad insaml. till Dr Lennart Karlsson	4 750,00
Utbetalt till HCFI	5 350,00
Summa:	23 595,00

"Gud kan gå i god för att vad jag säger till er inte är både ja och nej. Guds son, Kristus Jesus, som vi har förkunnat bland er, jag, Silvanus och Timotheos, han var inte både ja och nej, i honom finns bara ett ja. Ty alla Guds löften har fått sitt ja genom honom". 2 Kor. 1:18-20

POSTTIDNING B-POST

Begränsad Eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med den nya adressen till:

Textorama
Box 427, 573 25 Tranås

HCFI:s internationella bönevecka, första veckan i januari, 2007

Återigen är det dags för internationella böneveckan. Böneguidens tema är:
Byggnadsstenar för bättre vård.

"Huset som skall byggas åt Herren måste göras storslaget att det blir känt och ärat i hela världen", 1 Krön. 22:5

Tro	Inre styrka	Kunskap	Självbehärskning
Uthållighet	Gudsfruktan	Broderlig omtanke	Kärlek
2 Petr. 1: 1-11			

Helga, Mary och Annette som sammanställt hela guiden skriver:

Våra kära kollegor:

Biblisk förvandling av hälso- och sjukvård, för att Gud ska bli ärad, är målet med den här studien baserad på 2 Petr. 1:1-11. I Jeremia 33:3 säger Herren till oss: "Ropa till mig och jag skall svara dig och låta dig höra om stora ting, hemligheter du inte känner".

En primär fråga, som legat på våra hjärtan, uttalade Dr Chris Steyn en gång: Det finns miljoner av sjuka och döende människor i vår värld. **"Hur vill Herren använda HCF/SKSF och dess medlemmar för att hjälpa till att introducera Jesu Kristi kärlek in i deras liv?"**

Vi vill ta tid att meditera över olika aspekter av denna fråga varje dag under våra bönestunder.

För andaktsstunderna har vi försökt fokusera på en del av de skatter som finns i det här bibelavsnittet. Det finns mycket mer som vi lämnar till var och en att söka efter, enskilt eller i grupp. När vi lyder skriftorden kommer våra egna liv att bli förnyade och genom förvandlade hälsoarbetare får det effekt på vården, Gud till ära.

Du som vill ha en böneguide, hör av dig till Barbro Fritz, tel 0380-40246.

SKSF:s årskonferens 2007 och 55-årsjubileum

Tid: 4-6 maj, ev. redan från 3 maj. Plats: Trunnagården, Orsa

Medverkande: Bl a Erasmia Grim, Sydafrika, och Rigmor Holst, Orsa

Reservera helgen redan nu! Program i nästa nummer av Hälsning.